

[Forsvarsministeren]

Forsvarskommandoen har oplyst følgende om kendte planer for u-bådsplanlægning m.v. i vort nærområde:

Sverige: Der foregår p.t. modernisering af 5 u-både af Sjöormenklassen, ligesom der pågår udvikling af et luftafhængigt fremdrivningsmaskineri til operativ afprøvning i 1988. Der bygges 4 nye u-både af type A-17 til levering i 1987-89 og 5 nye u-både af type U-90 til levering 1993-94.

Forbundsrepublikken Tyskland: Der foretages en gennemgribende modernisering af 12 u-både af 206-klassen i perioden 1988-91. Der bygges 12 nye u-både af type 211 til levering 1988-93.

Norge: Der moderniseres 6 u-både af Kobbenklassen 1987-91. Der bygges 6 nye u-både af ULA-klassen, som leveres 1989-92.

Holland: Der bygges 2 u-både af Walrus-klassen til levering i 1986-87 og 4 u-både af ny type til levering 1991-92 og 1995-96.

Storbritannien: 15 u-både af O- og P-klassen moderniseres, og der bygges mindst 10 u-både af Upholderklassen. De første fem tilgår 1989-92 og de resterende i årene derefter.

Desuden pågår eller planlægges mere eller mindre omfattende nybygningsprogrammer i (til) bl.a. Frankrig, Spanien, Italien, Canada, USA, Argentina, Brasilien, Chile, Australien, New Zealand, Japan, Sydkorea, Taiwan og Indien.

Ud over egentlige byggeprogrammer har størsteparten af nationerne omfattende planer for anskaffelse af missiler, torpedoer og miner til anvendelse fra u-både.

Ingen nation har planer om at nedlægge sit u-bådsvåben, medens New Zealand påtænker at oprette et.

Alene i vort nærområde findes nybygnings- eller moderniseringsprogrammer inden for det konventionelle u-bådsvåben for mere end 34 milliarder kroner.

Forsvarskommandoen konkluderer derfor, at de pågældende lande vurderer, at selv store investeringer i et konventionelt u-bådsvåben vil være lønsomme, også i forhold til alternative våbensystemer, og at der ikke er tvivl om u-bådenes overlegne indsættelsesmuligheder og effektivitet i moderne krigsførelse.

Jeg deler denne opfattelse og er senest blevet bestyrket heri under mit nylige besøg i

Sverige, hvor man hverken på politisk eller på militært hold finder, at den tekniske udvikling har ændret forholdene omkring anvendelse af u-både i Østersøen. De svenske u-både, som er under anskaffelse, påregnes at få en levetid på ikke under 20 år.

Spm. nr. S 882

Til statsministeren (13/3 85) af:

Lenger (VS):

»Hvilke tidligere og nuværende stats- og justitsministre har godkendt, at politiet – trods kendskab til opholdsstedet for personer, som eftersøges efter lov nr. 259 af 1. juni 1945 (straffelovstillægget) – ikke har krævet dem udleveret til retsforfølgning i Danmark?«

Begrundelse

Spørgeren har kendskab til, at det danske politi i en årrække har haft kendskab til opholdsstedet for mindst én – og muligvis tre – personer, som eftersøges efter lov nr. 259 af 1. juni 1945 (straffelovstillægget).

Politiet har imidlertid intet foretaget for at få den/de pågældende udleveret til retsforfølgning i Danmark. En sådan passivitet kan politiet umuligt have truffet beslutning om helt på egen hånd. Tværtimod må det antages, at der foreligger godkendelse heraf fra i hvert fald justitsministeren og muligvis statsministeren.

Så vidt det er spørgeren bekendt, har politiet eksempelvis siden 1969 haft kendskab til opholdsstedet for en tidligere SS-Obersturmbannführer, og en godkendelse af det danske politis passivitet kan derfor være givet af en del forskellige ministre.

Svar (25/3 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Efter reglerne i retsplejeloven er det politiets opgave at efterforske formodede strafbare forhold, og det er i givet fald anklagemyndigheden, der skal tage stilling til spørgsmålet om tiltalerejsning.

Såfremt der i forbindelse med en konkret straffesag måtte opstå spørgsmål om udlevering fra et andet land til strafforfølgning i Danmark, vil en sådan begæring efter anmodning fra anklagemyndigheden af justits-